

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 39. Jurisdictio Papæ in Illyricum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

quod in Hæresin Nestorii relapsus sit, postquam Communionem Ecclesiæ fuisset amplexus, consultius duco, si eos in Ecclesia judicetis, quam ut feratis, causam ad Tribunalia sæcularia deferri.

Sæculum V.
A.C. 437.

Proclus Joanni, & Concilio Antiocheno respondit; in mentem sibi non venisse, anathematizandum esse Theodorum, aut quemcunque ex Defunctis alium, nec id se Diacono suo Theodoro in mandatis dedisse. Imperator quoque Joanni, & Concilio ejus respondit, hortatus, ut pacem conservent, nec hominibus, eam turbare adnitentibus, aures præberent; Regulæ, a tota Ecclesia probatæ, inhæreant; nihil attentandum adversus memoriam eorum, qui in ejus Communionem decessissent.

Facund.
VIII. c. 2.
P. 5. P. 345.

§. XXXIX.

Jurisdictionis Papæ in Illyricum.

Interim Sixtus Papa usum Jurisdictionis suæ in Illyricum non omittebat; quod ex tribus epistolis, ad duo Concilia in Illyrico, & ad Proclum datis, perspicitur. Prima scripta est octavo Idus Julii, Theodosio decimo quinto, & Valentiniano quarto, id est octava Julii, an. 437. dirigitur ad Concilium, quod Thessalonicam congregandum erat; In ea Papa Episcopos hortatur, ut magis leges Ecclesiasticas, quam Principum, observarent. Haud

to. 4. Conc.
p. 1711.
Conc. Rom.
III. n. 15.

Sæculum V. dubie loquitur de Lege Theodosii, A. C. 437. Julii, anno 421. lata, cujus abrogatione

Sup. XXIV

c. 31.

Bonifacius Papa obtinuerat. Anastasius Episcopo Thessalonicensi eandem tribuit Auctoritatem, quam superioris ætatis Papæ Antecessoribus ejus dederant; nempe quilibet Metropolita in sua Provincia ordinaret, sed requisito Episcopi Thessalonicensis consensu; nemo ipso ordinatione illius ignaro, ordinetur; ipse ad Episcopatum vocatos examinet; majores causæ ad ipsum referantur. Ipse ex Episcopis eligat, qui secum judicent, aut deleget, qui sine ipso sententiam ferant. Episcopus Corinthi singillatim monetur, ut subjectione solum se putet. Dicit etiam Papa, se cætera mandasse iis, quos, huic Concilio interfuturos mittit.

Secunda epistola, & illa etiam de quodam Illyricorum Synodum directam, cujus Presbyter Artemius Lator fuit, decimo quinto Kalendas Jan. Aetio, & Sigisvultio Consulibus, id est, decima octava Dec. anno 437. data est. In ea legimus; omnia singulorum Episcoporum in Illyrico acta ad Episcopum Thessalonicensem referri debere, ipsum, ubi opus esse judicaverit, Synodum convocaturum, & postquam ipse retulerit, Sedem Apostolicam, quæ acta fuerint, sua Auctoritate confirmaturam. Subjungit Papa: credatis, vos ad ea obligari, quæ Concilio

lium Orientis contra nostram voluit de-
cernere voluntatem. Loquitur de ter-
tio Canone Concilii Constantinopolitani
anno 381. acti, ubi locus secundus Epis-
cupo Constantinopolitano designatur.
Anastasium Sedis Apostolicæ Vicarium
pronuntiat, sicut Rufus Antecessor ejus
fuerat, atque ad fovendam pacem, &
concordiam hortatur. Epistola tertia
eadem die, decima octava Dec. an. 437.
ad Proclum scripta est, qua excitatur, ut
jura Episcopi Thessalonicensis salva velit,
& nullum Episcopum, ei subjectum, nisi
litteras formatas ab ipso afferret, reci-
peret, quod ab ipso Papa observabatur.
Ex hac epistola perspicitur, Papam Procli
amicitiam maximi æstimasse, & plurimam
in eo posuisse fiduciam. Memorat etiam
Papa, quod haud ita pridem pronuntiatam
ab ipso sententiam in causa Idduæ confir-
marit. (*) Is Episcopus Smirnensis fuisse
creditur, qui Concilio Ephesino adfuerat;
cumque in eum Proclus tulisset senten-
tiam, ad Papam appellasse. Nam Episco-
pi Asiæ Episcopi Constantinopolitani juris-
dictioni reluctanti animo subjiciebantur.

Sæculum V.

A. C. 437.

Sup. XVIII

§. 7.

n. 16.

vid. Not.
Holstein.

X 4

§. XL.

(*) Ex his non modo Communio Episcopi
Constantinopolitani cum Ecclesia Romana, sed
etiam subjectio, clarissime demonstratur.